

هزینه‌های موشکی آمریکا

فارغ از محاسن و معایب سیاست‌های دولت بایدن درباره جنگ‌هایی که در اوکراین و غزه و همچنین در خاورمیانه در جریان است، واضح است که آمریکا موشک‌های خود را سریع‌تر از تولید، از آنها استفاده می‌کند یا می‌فروشد. همچنین واضح است که از جهت انبارها و تولید موشک‌ها، آمریکا برای رویارویی مستقیم طولانی مدت با رقبای خود مانند چین آماده نیست. این امر در حقیقت نشان می‌دهد که ذخایر موشک‌ها و خمپاره‌های آمریکا هم‌اکنون به اندازه‌ای نیستند که برای اوکراین فرستاده شوند تا سیستم‌های دفاعی موشکی خود را با رهگیرها مجهز کنند. عدم توانایی آمریکا و متحدانش در ائتلاف ناتو برای ارسال موشک‌های دفاع هوایی که به رهگیرها معروف‌اند، کار را برای روسیه آسانتر کرده تا به اهداف نظامی کلیدی حمله و آنها را نابود کند و به زیرساخت‌های انرژی اوکراین نیز آسیب برساند.

کمبود ذخایر موشکی به موازات فقدان تولید خمپاره‌های آمریکایی است که به خوبی مستند شده و امروز به روسیه این امکان را داده تا سرعت تصاحب اراضی اوکراین را افزایش دهد.

در حالی که آمریکا قرار نیست فرادبودن موشک باقی بماند اما ذخایر موشکی اش، چه دفاعی چه تهاجمی، رو به کاهش است. علاوه بر آن، با اینکه دولت آمریکا اعلام نکرده چه تعداد از رهگیرهای موشکی اش برای اوکراین فرستاده شده‌اند تا برای سامانه‌های دفاع هوایی پاتریوت، هاک و NASAM که واشنگتن ارسال کرده، مورد استفاده قرار بگیرند، می‌دانیم که تعداد آنها کافی نیست. ماهمچنین می‌دانیم که شرکت‌های تولیدکننده موشکی ریتیان و لاکهید مارتین، حدود ۷۴۰ موشک پاتریوت PAC-۲/PAC-۳ در سال ۲۰۲۵ تولید خواهند شد و میزان تولید از نظر تئوری تا سال ۲۰۲۷ به ۱۱۰۰ موشک خواهد رسید. این ارقام زیاد به نظر می‌رسند اما از ۲۲ فوریه ۲۰۲۲ اوکراین با حملات هزاران پهپاد و موشک روبه‌رو شده است. علاوه بر آن، در حالی که جنگ نیابتی با روسیه منابع آمریکا را محدود کرده، خصومت‌ها با چین می‌تواند نرخ موشک‌های ضدکشتی را با شدت بسیار بیشتری نسبت به آنچه امروز در خاورمیانه می‌بینیم، افزایش دهد. در مورد موشک‌های ضدکشتی باید این نکته را تکرار کرد که از اول فوریه ۲۰۲۴، نیروی دریایی آمریکا از دست کم ۱۰۰ نوع استاندارد خود در دریای سرخ استفاده کرده است.

گزارشی در جولای ۲۰۲۴ نشان داد که ۱۵۵ موشک چندین میلیون دلاری از مجموعه استاندارد، ۱۳۵ موشک کروز تاماهاک چند میلیون دلاری، ۶۰ موشک چند میلیون دلاری هوا به هوا و ۴۲۰ مهمات هوا به زمین مجموعاً با هزینه‌ای احتمالاً معادل صدها میلیون دلار را برای گروه ضربت ناو هواییامبار دووایت دی. آیزنهاور اضافه کردند که هزینه‌های موشک‌های مورد استفاده ناوهای جنگی که به این گروه ضربت متصل نیستند را در نظر نگرفته است.

به‌طور طبیعی، از جولای، نیروی دریایی از موشک‌های بسیار گران قیمت برای هدف قرار دادن پهپادها و موشک‌های ارزان قیمت حوثی‌ها استفاده کرده است. علاوه بر نرخ استفاده از موشک‌های نیروی دریایی، حداقل در دو مورد در آوریل و اکتبر امسال، ناوهای جنگی از موشک‌های SM-۲ و SM-۳ برای حفاظت از اسرائیل در برابر موشک‌های بالستیک و پهپادهای ایرانی استفاده کردند. همچنین از آغاز امسال، نیروی دریایی آمریکا از موشک‌های بسیار گران قیمت SM-۶ در کنار موشک‌های SM-۲ در عملیات خود در دریای سرخ استفاده کرده است.

واقعاً نمی‌دانیم که تا به امروز از چند موشک استفاده شده اما آنچه را که علنی شده است باید تخمین محافظه کارانه‌ای دانست. علاوه بر آن، از ذخایر دقیق انبارهای سلاح‌های مهم اطلاعاتی نداریم چون این اطلاعات می‌تواند در دست کشورهای متخاصم قرار بگیرد. با این حال، طبق گزارشی از بنیاد هریتج، تا سال ۲۰۲۳، پنتاگون حدوداً ۱۲ هزار موشک استاندارد SM-۲، ۴۰۰ موشک استاندارد SM-۳، ۱۵۰۰ موشک استاندارد SM-۶ و ۹ هزار موشک توماهاک را فراهم کرده است. در همین دوران، نیروی دریایی آمریکا حداقل ۲۸۰۰ موشک استاندارد و ۲۹۰۰ موشک توماهاک را تولید کرده است.

تامین امنیت اسرائیل به موشک‌های ضدکشتی ختم نشده. در ۲۱ اکتبر، اسرائیل یکی از هفت سامانه دفاع هوایی تاد را دریافت کرد. هر کدام از این سیستم‌ها بیشتر از یک میلیارد دلار هزینه دارد و هر موشک رهگیر تاد ۱۳ میلیون قیمت دارد. با توجه به اینکه ۴۸ موشک برای سیستم‌های تاد برای اسرائیل ارسال شده‌اند می‌توان گفت ارزش رهگیرهای دریایی اسرائیل حداقل ۶۰۰ میلیون دلار بوده است.

تصمیم کریم‌خان، دادستان کل دادگاه کیفری بین‌المللی برای صدور حکم بازداشت بنیامین نتانیاها، نخست‌وزیر اسرائیل یکی از جنجالی‌ترین تصمیم‌های این دادگاه در طول تاریخ بوده است. کریم‌خان در مصاحبه‌ای با مجله آلمانی اشپیگل از این تصمیم دفاع کرده و درباره احتمال کاهش قدرت و نفوذ دادگاه کیفری بین‌المللی هشدار داده است. کریم اسد احمدخان زاده ۳۰ مارس ۱۹۷۰ وکیل بریتانیایی متخصص در حقوق کیفری بین‌المللی و حقوق بین‌الملل حقوق بشر است که از سال ۲۰۲۱ به عنوان دادستان دیوان کیفری بین‌المللی خدمت کرده است. پس از انتصاب توسط دبیرکل سازمان ملل متحد، آنتونیو گوتروش، او را به عنوان دستیار دبیرکل سازمان ملل متحد منصوب کرد. او به عنوان مشاور ویژه و رئیس گروه تحقیقاتی سازمان ملل بر پایه قطعنامه ۲۳۷۹ (۲۰۱۷) شورای امنیت برای ترویج مسئولیت‌پذیری در قبال جنایات داعش در عراق فعالیت کرد. در فوریه ۲۰۲۱ خان به عنوان دادستان ارشد دادگاه بین‌المللی کیفری (ICC) برگزیده شد کریم احمدخان تجربه فراوانی به عنوان دادستان، مشاور قربانیان و وکیل مدافع در دادگاه‌های داخلی و بین‌المللی کیفری دارد.

از جمله تجربیات وی در دیوان کیفری بین‌المللی، دادگاه بین‌المللی رسیدگی به نسل‌کشی رواندا، دادگاه بین‌المللی نسل‌کشی بوسنی، شعبه فوق‌العاده در دادگاه نسل‌کشی کامبوج، دادگاه‌های ویژه جنگ داخلی لبنان و سیرالئون است. او از سال ۲۰۱۶ تا ۲۰۱۸ وکیل سیف‌الاسلام قذافی پسر معمر قذافی بود. کریم‌خان همچنین از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ رئیس شورای وکلای دادگاه کیفری بین‌المللی بود. وی همچنین سفیر جهانی انجمن وکلای آفریقا است. در سال ۲۰۱۸ آنتونیو گوتروش او را به عنوان نخستین مشاور ویژه و رئیس گروه تحقیقاتی سازمان ملل منصوب کرد که کار آن بررسی جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت توسط داعش در عراق بود. کریم‌خان در ۱۲ فوریه ۲۰۲۱ در نوزدهمین جلسه شورای کشورهای عضو قانون رم در نیویورک، به سمت دادستان دادگاه جنایات بین‌المللی انتخاب شد. او در ۱۶ ژوئن ۲۰۲۱ سوگند یاد کرد. او سومین دادستان در تاریخ دادگاه جنایات بین‌المللی است. کریم‌خان در سال ۲۰۲۳ به عنوان دادستان نقش اساسی در صدور حکم دستگیری ولادیمیر پوتین و ماریا لووا-بلوا کمیسر حقوق کودکان در روسیه داشت. چند روز پس از این تصمیم، روسیه شروع به تحقیق علیه کریم‌خان و سه قاضی دادگاه جنایات بین‌المللی کرد. در پی جنگ اسرائیل و حماس، او در مه ۲۰۲۴ خواستار صدور حکم دستگیری بنیامین نتانیاها، یوآف گالانت، و یحیی سنوار به دلیل ارتکاب جنایات جنگی در هر دو طرف شد. ۱۲ سناتور و نماینده مجلس جمهوری خواه آمریکا با امضای نامه‌ای او و دیگر اعضای دیوان کیفری بین‌المللی را تهدید کردند که در صورت صدور حکم پیگرد برای مقامات اسرائیلی، برای این قضات و دادستان‌ها و خانواده‌های آنها مشکل جدی ایجاد خواهند کرد. در حال حاضر ۱۳ کشور جهان عضو دیوان کیفری بین‌المللی هستند که در سال ۲۰۰۲ با هدف رسیدگی به جنایت سنگین، از جمله «نسل‌کشی»، «جنایت علیه بشریت» و «جنایت جنگی» تأسیس شد.

این دیوان که نخستین دادگاه دائمی بین‌المللی است، به منظور محاکمه کسانی تأسیس شده که مسئولیت سنگین‌ترین جنایات از جمله جنایات علیه بشریت و جنایات جنگی را بر عهده دارند. اندیشه تشکیل یک دادگاه جهانی برای محاکمه سران دولت‌ها و مقام‌های ارشد به دلیل ارتکاب جنایت جنگی و نسل‌کشی به سال‌های پس از جنگ جهانی دوم در دهه پنجاه میلادی بازمی‌گردد، اما تا دهه نود میلادی و وقایع خشونت‌آمیز در جریان جنگ‌های داخلی در اروپا و آفریقا، این نظر به‌طور جدی دنبال نشد. در سال ۱۹۹۸ میلادی و پس از چند سال بررسی و مشورت بین‌المللی، مجمع عمومی سازمان ملل «مقررات رم ناظر بر تشکیل دیوان کیفری بین‌المللی» یا پیمان رم را با اکثریت آرا تصویب و به کشورهای عضو سازمان توصیه کرد این پیمان را امضا کنند. تاکنون این دادگاه ۲۵ پرونده مهم را در دستور کار خود قرار داده که برخی از آن‌ها بیش از یک مظنون دارد. قضات این دادگاه تاکنون درباره ۶ پرونده تصمیم گرفته‌اند که ۹ نفر محکوم شده و ۱ نفر دیگر از کلیه اتهامات تبرئه شده است. بیشترین پرونده‌های رسیدگی شده مربوط به قاره آفریقا بوده و این دادگاه تاکنون پرونده‌های آفریقایی نسل‌کشی اوگاندا، نسل‌کشی کنگو، نسل‌کشی آفریقای مرکزی، جنگ دارفور در سودان، و نسل‌کشی کنیا را رسیدگی و علیه ۱۴ نفر اعلام جرم کرده است.

اسرائیل وکلا و
قضات بسیار
توانمندی دارد.
اما سوال این
است: آیا قانون
در سرزمین‌های
اشغالی اجرا
می‌شود؟ اگر آنچه
را که کارشناسان
می‌نویسند بخوانید و
به اتفاقاتی که روی
زمین رخ می‌دهد
نگاه کنید، می‌بینید
که هیچ تحقیقاتی
انجام نمی‌شود.
ما هیچ شکلی از
مسئولیت‌پذیری
نمی‌بینیم. بنابراین
شکایت چیست؟ آیا
صرفاً این است که
چون دستگاه قضایی
مستقل دارد بنابراین
حتماً به عدالت
رسیدگی خواهد
کرد؟

ایالات متحده آمریکا، روسیه، چین و اسرائیل از جمله کشورهایی هستند که از پیوستن به عضویت این دادگاه خودداری می‌کنند. مهم‌ترین علت عدم الحاق این کشورها به اساسنامه دیوان، نگرانی از مداخله شورای امنیت است که در مواد ۱۳ و ۱۶ اساسنامه دیوان پیش‌بینی شده است. به علاوه عدم مصونیت سران عالی‌رتبه‌ی دولت‌ها برای ارتکاب جنایات در زمان تصدی علت دیگر این عدم تمایل است. البته این عدم الحاق موجب برون‌رفت حاکمیت‌ها از اعمال فشارهای سیاسی و گریز از اعمال صلاحیت دیوان نیست، زیرا قریب به نود درصد از مقررات ماهوی دیوان با ورود به عرصه حقوق عرفی، بعضاً به قواعد آمره در حقوق بین‌الملل تبدیل شده‌اند؛ از این رو آمریکا و رژیم صهیونیستی به خاطر پرونده‌های مفتوحه جنایات جنگی خود در افغانستان و سرزمین‌های اشغالی در چند سال گذشته به شدت این دیوان و مخصوصاً دادستان آفریقایی تبار آن خانم فاتو بنسوده گامیایی را تحت فشار قرار داده‌اند و نهایتاً دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری پیشین آمریکا با صدور فرمانی در ماه ژوئن سال ۲۰۲۰، فاتو بنسوده را در فهرست افرادی که از سوی این کشور تحریم شده‌اند، قرار داد. اگرچه این سیاست تحریم و فشار بیشتر در زمان دولت ترامپ صورت گرفته و دولت بایدن تلاش کرده روابط خود را با این دیوان بهبود بخشد و برای تسریع در استعفای دادستان دیوان ظاهراً تحریم‌های یکجانبه علیه وی را لغو کرده است، اما بیانیه مطبوعاتی طولانی و فراتر از عرف اخیر آنتونی جی بلینکن، وزیر خارجه آمریکا در خصوص مواضع این کشور در قبال دیوان و دادستان جدید، همه ابهامات، نگرانی‌ها و تهدیدهای قبلی در خصوص واکنش سخت این کشور را در قبال ورود دیوان به پرونده نظامیان خود و سران رژیم صهیونیستی در قالب الفاظی ظاهراً مسالمت‌جویانه مطرح کرده است.

ما اینجا در نورنبرگ ملاقات می‌کنیم. جایی که تقریباً ۸۰ سال پیش محاکمه‌ای علیه جنایتکاران نازی برگزار شد. وقتی با به این شهر گذاشتید چه احساسی داشتید؟

دادگاه کیفری بین‌المللی فرزند نورنبرگ است. اهمیت منحصر به فرد دادگاه نورنبرگ از این جهت بود که بر فراز آوارها و ویرانی‌های جنگ جهانی دوم و فراتر از تلفات انسانی عظیم ایستاد و خواستار آن بود که مردم به حاشیه رانده شده، یهودیان و مردمی که هدف سوسیالیسم ملی گرا قرار گرفتند، عدالت را دریافت کنند. محاکمه نورنبرگ در این ساختمان، در سالن ۶۰۰ دادگاه برگزار شد و در طول دهه‌ها همچنان آثارش باقی است. تصمیم برای اعمال قانون و تلاش برای دفاع از انسانیت در روزهای سخت سیاسی پس از پایان جنگ جهانی دوم، رخداد برجسته‌ای بود. این تصمیم دادگاه نورنبرگ، ایجاد دادگاه‌های یوگسلاوی و رواندا را ممکن کرد و راه را برای برگزاری دادگاه‌های ویژه سیرالئون و کامبوج هموار کرد و البته کار دیوان کیفری بین‌المللی را نیز آسان‌تر کرد.

دیوان کیفری بین‌المللی در سال ۲۰۰۲ تأسیس شد و شما از ژوئن ۲۰۲۱ به عنوان دادستان اصلی فعالیت دارید...

مایه تأسف است که ما در جهانی زندگی می‌کنیم که هنوز به دیوان کیفری بین‌المللی نیاز دارد. ما نتوانسته‌ایم به وعده «دیگر هرگز جنایتی رخ نخواهد داد» که در نورنبرگ مطرح شد، عمل کنیم. مردم در سراسر جهان در وضعیت بدی به سر می‌برند. آنها در عذاب هستند نه فقط در فلسطین و اسرائیل. به افغانستان، دارفور، کنگو نگاه کنید، به دلیل تمایل رهبران جهان به استفاده از

کریم‌خان دادستان کل دادگاه کیفری بین‌المللی از

باید صبر کنم تا

قدرت‌شان برای پایمال کردن حقوق مردم، رنج بسیاری بر مردم سراسر جهان تحمیل می‌شود. حقوق بین‌الملل یکی از ابزارهایی است که رفتار را نه بر اساس احساسات بلکه بر اساس واقعیت‌ها بررسی می‌کند.

در ماه مه، شما حکم بازداشت بنیامین نتانیاها، نخست‌وزیر اسرائیل و یوآف گالانت، وزیر جنگ اسرائیل، و همچنین علیه رهبران حماس، یحیی سنوار، محمد ضیف و اسماعیل هنیه را صادر کردید. در پاسخ، نتانیاها شما را به شدت به یهودستیزی متهم کرد. آیا ناراحت شدید؟

من آنقدرها هم نازک‌نارنجی نیستم. بین رهبران سیاسی، سازمان‌های اطلاعاتی و گروه‌های ذینفع، سوءاستفاده و تهدید و بازی‌های زیادی در جریان است اما من می‌دانم که هستم. اولین بار در سن شش‌سالگی با مرحوم پدرم و مادرم در لیدز به کنیسه رفتیم. سال گذشته، من در مراسم بزرگداشت الی ویزل که یک نجات‌یافته هولوکاست بود در اتاوا سخنرانی کردم. فکر نمی‌کنم مرکز راتول والنبرگ که برگزارکننده این مراسم بود، به خودش جرأت داده باشد که از یک فرد ضد یهود دعوت کرده باشد تا چنین سخنرانی مهمی را ارائه دهد. دین یهود آموزه بزرگ حضرت موسی است و من برای قوم یهود و دین یهود احترام زیادی قائلم. ما شاهد افزایش تمایل برای به حاشیه راندن افراد با استفاده از برجسب زدن به آنها به عنوان یهودی‌ستیز هستیم. صادقانه بگویم، من فکر می‌کنم آنچه بیشتر نگران‌کننده است، انتظار قربانیان از قانون و تقاضای آن‌ها مبنی بر اجرای یکسان قانون در همه جای جهان است.

هنگامی که در ژوئن ۲۰۲۱ کار خود را آغاز کردید، در ابتدا به نظر نمی‌رسید شما علاقه‌مند به بررسی اوضاع در سرزمین‌های فلسطینی باشید. با اینکه سلف شما فاتو بنسودا پرونده‌ای در رابطه با رفتار پلیس شهرک‌های اسرائیلی در کرانه غربی برای شما به ارث گذاشته بود. چرا حالا؟

